

ОСОБЛИВОСТІ АНТИБІОТИКОЧУТЛИВОСТІ УМОВНО-ПАТОГЕННИХ МІКРООРГАНІЗМІВ ВИДІЛЕНИХ У ЛЮДЕЙ З ХРОНІЧНИМ ТОНЗИЛІТОМ

Івашко М.В., Бурмей С.А.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», НДНЦ молекулярної мікробіології та імунології слизових оболонок

пл. Народна, 1, м. Ужгород, Закарпатська область, Україна

Хронічний тонзиліт – це хронічне, інфекційне захворювання, що характеризується локалізованою запальною реакцією в піднебінних мигдаликах. Своєчасна діагностика та ефективне лікування хронічного тонзиліту дуже важливі, оскільки спрямовані на запобігання розвитку місцевих та системних ускладнень.

Мета дослідження: дослідити видовий склад мікробіоти у хворих на хронічний тонзиліт та визначити чутливість виділених мікроорганізмів до антибактеріальних та протигрибкових препаратів.

Досліджено мазки із зіву 23-х пацієнтів різних вікових груп (від 18 до 40 років) з хронічним тонзилітом. Мікробіологічні дослідження проводили методом кількісного посіву біоматеріалу на селективні поживні середовища. Ідентифікацію мікроорганізмів проводили за допомогою напівавтоматичних біохімічних тест-систем (PLIVA-Lachema, Чеська Республіка). Визначення чутливості до антибактеріальних та протигрибкових препаратів здійснювали диско-дифузійним методом згідно правил Європейського комітету з тестування чутливості до антимікробних препаратів (EUCAST).

Всього виділено у пацієнтів з хронічним тонзилітом 25 штамів умовно-патогенних мікроорганізмів. Провідна роль в етіології хронічного тонзиліту належала умовно-патогенним мікроорганізмам, зокрема, грампозитивним кокам, а саме – *Streptococcus pyogenes* (43,4%) та *Staphylococcus aureus* (34,7%). Серед інших етіологічних збудників хронічного тонзиліту виділяли також *Streptococcus agalactiae* (17,3%), *Escherichia coli* (8,6%) та мікроскопічні гриби – *Candida albicans* (4,3%). У 22-ох випадках (91,3%) причиною інфекційного процесу була монокультура, у двох випадках (8,6%) спостерігали асоціації, які склалися з двох штамів мікроорганізмів.

Результати визначення чутливості виділених штамів до антибіотиків та антимікотиків показали, що *Str. pyogenes* найчастіше був чутливим до ванкоміцину (100%), лінезоліду (100%), гатіфлоксацину (100%), кліндаміцину (90%), цефепіму (90%), цефтріаксону (80%), піперациліну/тазобактаму (80%), меропенему (80%), ампіциліну (80%), хлорамфеніколу (80%) та цефотаксиму (70%). Чутливість *Staph. aureus* була найбільш вираженою до лінезоліду (100%), моксифлоксацину (87,5%), амікацину (87,5%), левоміцетину (87,5%), кліндаміцину (75%), тобраміцину (75%), цефтріаксону (62,5%) та гентаміцину (62,5%). Проти *Str. agalactiae* ефективними були ванкоміцин (100%), моксифлоксацин (100%), піперацилін/тазобактам (75%), меропенем (75%), лінезолід (75%), гатіфлоксацин (75%) та хлорамфенікол (75%). При дослідженні чутливості *E. coli* до антибактеріальних препаратів, встановлено, що найдієвішими препаратами були цефтазидим, цефотаксим, піперацилін/тазобактам, моксифлоксацин, азтреонам, гатіфлоксацин та хлорамфенікол. Проти *C. albicans* ефективними протигрибковими препаратами були ітраконазол, міконазол, флуконазол, кетоконазол та вориконазол. У той же час, *C. albicans* виявилась стійкою до ністатину.

Висновки. Таким чином, наші дослідження показують, що найпоширенішими етіологічними агентами хронічного тонзиліту були грампозитивні коки *Str. pyogenes* та *Staph. aureus*. Серед інших мікроорганізмів було виділено *Str. agalactiae*, *E. coli* та *C. albicans*. Подальші вивчення чутливості збудників хронічного тонзиліту до антибактеріальних та протигрибкових препаратів можуть допомогти оптимізувати антимікробну терапію.